

amb periodistes d'esquerra, vol establir els ponts que jo no tenia, i decidesc donar-li un marge de confiança. Més tard, és ell qui m'obre a mi les portes de les col·laboracions a Canal 9. Jo no he atacat Zaplana si no ha estat necessari, però no he dubtat a fer-ho quan ha calgut. I bé: després arriben els d'ara [els campestres]. Amb González Pons, el portaveu del Govern, que és el que controla realment la tele. I jo vaig i dic públicament que el tio és un bluf, perquè ho és, i a l'endemà ell diu: aquest ja no ve més. I ja no he anat més a TVV. La veritat, Zaplana té molta més talla que ell. Més ambició, més personalitat i més collons.

—**També s'ha mostrat sempre a favor de Consuelo Ciscar, parella de Rafael Blasco, actual directora de l'IVAM i la persona que va personificar la política cultural de l'era Zaplana.**

—He estat a favor d'ella, però moderadament. Considere la seua política coherent amb la pirotècnia i la propaganda que volia Eduardo Zaplana. És a dir: jo no vull aquella política, no m'interessa, però era la que volia el PP, per tant, Consuelo va fer un treball coherent. Ara l'esquerra calla, perquè no té alternativa cultural, no ha sabut tallar les polítiques culturals que mamen de la subvenció. Ella, en canvi, a aquestes polítiques els ha afegit imaginació, i també collons.

—**I ja en el final del llibre, vostè deixa la porta oberta a l'esperança de nous projectes de premsa alternativa. Però critica l'estat actual del periodisme: l'excés de columnistes, els nous periodistes precaris que ho accepten tot...**

—Sí, un desastre, ara tot és "comunicació". O columnisme, que és pitjor. Jo ara no hauria fet periodisme, tal com estan les coses, obligat a passar per una carrera universitària de cinc anys amb assignatures de noms raríssims. Curiositat, coratge i indignació, aquestes són les normes del periodisme. "Oh, és que aquell és un gran columnista", diuen. Un gran *la leche*, diria jo. El columnisme és una merda, jo faig columnes perquè m'han empès a fer-ho. El periodisme és informació, crònica, reportatge, entrevista. La resta és fer-se palles.

Joan M. Oleaque

Terra de parcs

Benidorm està a punt de convertir-se en un petit Orlando. Als tres parcs temàtics que hi havia fins ara —Aqualandia, Mundomar i Terra Mítica— se n'ha afegit un altre: Terra Natura. El nou complex lúdic és dedicat als animals, però trenca de ple amb el concepte tradicional d'un zoològic: ofereix al públic atraccions i espectacles propis dels països dels quals aquests en són originaris.

La capital de l'oci del País Valencià, que representa el 60% del turisme que arriba a totes les comarques valencianes, vol trencar, des de fa molts anys, el concepte únic del sol i la platja com el principal motor per atraure visitants. Precisament, el naixement de Terra Mítica hauria d'haver obert les portes a aquesta nova forma de captació de turistes. Però el parc no va començar amb bon peu i la manca de públic, entre altres raons, l'han dut a declarar la suspensió de pagaments. Però Benidorm vol continuar pel camí de la diversificació de l'oferta turística. A més, totes les experiències empresarials no són comparables a Terra Mítica. Aquest és el cas, sense anar més lluny, d'Aqualandia. Aquests tipus de parcs aquàtics van nàixer com un fenomen que va envair fa uns anys les principals ciutats turístiques i, en aquest cas, Aqualandia ha conseguit sobreviure en contra del que han fet molts dels altres recintes que van obrir les portes al mateix temps.

Aqualandia, amb més de vint temporades obert, sí que és un atractiu per als milers de turistes britànics que visiten Benidorm. Els propietaris han obert un segon parc, adjacent a Aqualandia, dedicat als animals marins, anomenat Mundomar. I encara els queda terreny per aquella zona si volen, com sembla, ampliar el seu negoci.

Tots dos són un exemple per a Terra Natura, el quart parc temàtic que cohabitarà a Benidorm. Aquesta nova proposta té el seu origen a Ontinyent (Vall

d'Albaida). L'empresa Colortext, propietat de la família Taberner, va promoure el projecte, que més tard també va obtenir el suport del grup Fuertes, propietari de la firma El Pozo, dedicada al sector de l'alimentació. Aquests són els accionistes principals d'un parc en l'accionariat del qual no hi ha empreses públiques, tot i que ocupa terrenys pròxims a Terra Mítica en forma de concessió administrativa per 50 anys.

La inversió en el projecte arriba als 54 milions d'euros. Uns diners que han servit per alçar un petit univers animal, on el visitant pot contemplar més de 1.500 animals de 200 espècies diferents. La tematització de les àrees també ha estat una qüestió fonamental perquè "el viatger" que s'endinsa dins d'aquesta aventura tinga la sensació que entre ell i l'animal no hi ha barreres. El complex lúdic ocupa 32 hectàrees. Hi són representats fins a quatre continents: l'imaginari Pangea, Àsia, Amèrica i Europa. De seguida que es travessa la porta d'entrada, un volcà gegant intenta evocar en el visitant els orígens de la creació. El foc és l'element característic d'aquesta àrea, de la mateixa manera que la terra ho és per a l'Àsia. Allí la recreació del poblat de Namastepur recorda els països orientals. Comerciants, encantadors de serps i un campament de fusta amb elefants en plena acció completen l'espectacle. Amèrica és representada per l'aire, i les atraccions principals estan relacionades amb la cultura dels maies i amb

EFE

un aviari ubicat en un temple en ruïnes. Per últim, a Europa, on l'aigua és l'element primordial, un bosc típicament mediterrani condueix fins a Kalicameini, un petit poble grec similar a l'illa de Santorini, on les cúpules blaves de les esglésies són tan característiques.

Mundomar i Terra Natura obriran tot l'any. No ho farà Aqualandia, que, pel seu contacte amb l'aigua, ho fa del 15 de maig al 12 d'octubre. Ni Terra Mític, el més ambiciós dels quatre parcs, que va nàixer amb la intenció

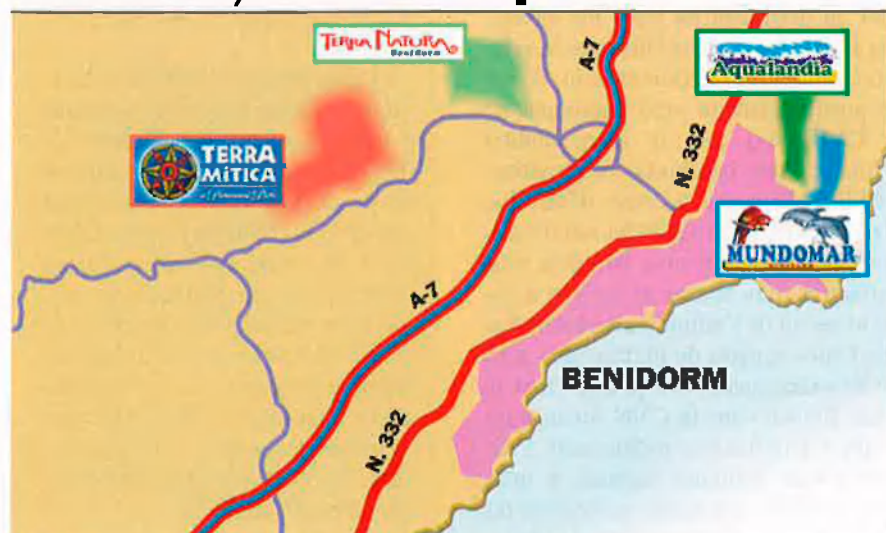
d'obrir les portes els 365 dies de l'any, però que només ho fa, ininterrompudament, de l'1 de juny a l'11 de setembre. A Terra Mítica, fins i tot, es poden celebrar aniversaris particulars, amb la finalitat de reduir una mica els números rojos.

El promotors de Terra Natura tenen damunt la taula diferents estudis de mercat per conèixer la viabilitat del projecte. Tots coincideixen a dir que el parc pot acollir anualment una xifra d'entre 900.000 i 1 milió de visitants el

primer any de funcionament. El client potencial, fins a un 45% del total, segons aquests estudis, és el que viu prop de Benidorm o de la seua àrea d'influència, com ara Múrcia, Castella – la Manxa o la resta del País Valencià. Un altre 40% pot arribar des de Catalunya o Madrid, mentre que el 15% que resta pot ser una part dels turistes estrangers que visiten Benidorm. El recinte té previst donar feina a 350 persones en temporada alta per atendre tant el públic com els animals. A més, preveu obrir durant tot l'any i incorpora un petit parc aquàtic on els visitants poden nadar enmig d'algunes espècies marines. Tant el seu director general, Alonso López, com la resta de l'equip directiu han pres bona nota del que ha succeït a Terra Mítica, la porta del qual es troba només a uns metres d'allí. En tot cas, el complex ha de recórrer un llarg camí per estar plenament operatiu. De fet, l'obertura del passat mes de març va ser limitada perquè els animals comencen a acostumar-se al nou entorn. Ara, el parc té per davant el repte d'aconseguir ser rendible i complir les expectatives que hi ha posat la ciutat de Benidorm per obrir-se pas i captar un nou tipus de turista.

A. V. Santamaria

Benidorm, bressol de parcs temàtics

Font: EL TEMPS